03/11/2023

Η Μερόπη Σπυροπούλου μιλά με θέμα: «Το χαμόγελο: Άυλη γέφυρα και διεθνής γλώσσα»

/ Ενορίες

Ένα χαμόγελο σε μια ώρα δύσκολη λέει πολλά, δεν στοιχίζει τίποτα και δίνει τα πάντα. Με το χαμόγελο μπορείς να συνεννοηθείς σε όλες τις γλώσσες του κόσμου. Ακόμη κι ένα μωρό που δεν μπορεί να μιλήσει, χαμογελάει, κι όταν του χαμογελάσει κάποιος, χαμογελάει κι εκείνο.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει**...», την Πέμπτη 2 Νοεμβρίου, ο Πρωτοπρεσβύτερος **π. Βασίλειος Τσιμούρης**, Θεολόγος, φιλοξένησε την Συγγραφέα **Μερόπη Σπυροπούλου**, Ομότιμη Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών, σε μια συζήτηση με θέμα «Το χαμόγελο: Άυλη γέφυρα και διεθνής

γλώσσα».

Η συνάντηση μεταδόθηκε από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» στο YouTube.

Το χαμόγελο είναι μία γλώσσα που μπορούν να την μιλήσουν όλοι οι άνθρωποι στον κόσμο, ακόμα και τα βρέφη. Και στο χαμόγελο ήταν αφιερωμένη η συνάντηση με αφορμή το βιβλίο της κας Σπυροπούλου με τον τίτλο που είχε η εκδήλωση.

Τα τελευταία χρόνια λείπει το χαμόγελο από τους ανθρώπους, κι αυτό οδήγησε και την συγγραφέα στη διαπίστωση ότι αυτή ή άυλη γέφυρα, όπως την χαρακτηρίζει, είναι απαραίτητη και η έλλειψη της προβληματίζει.

Η ίδια ως ορθοδοντικός, μέσα από την εργασία της «φτιάχνει» χαμόγελα στους ασθενείς της, όπως λέει χαρακτηριστικά αλλά θεωρεί και πολύ σημαντικό, το χαμόγελο του ιατρού προς τον ασθενή, σε κάθε περίπτωση, κάτι που έχει θετική και αισιόδοξη επίδραση.

Βέβαια, η αλήθεια είναι πως δεν είναι πάντα το χαμόγελο ευχάριστο και υπάρχουν χαμόγελα που δείχνουν άλλα συναισθήματα, όπως προσβολή, υπεροψία ή ειρωνεία.

Το χαμόγελο υπάρχει ακόμη και σε αγάλματα της αρχαιότητας, το λεγόμενο αρχαϊκό μειδίαμα, που επεδίωκαν οι καλλιτέχνες να φαίνεται στα αγάλματα η

προσμονή για κάτι ωραίο και καλό.

«Το χαμόγελο είναι όντως μία άυλη γέφυρα και μία διεθνής γλώσσα. Με το χαμόγελο μπορείς να συνεννοηθείς σε όλες τις γλώσσες του κόσμου. Ακόμη κι ένα μωρό που δεν μπορεί να μιλήσει, χαμογελάει, κι όταν του χαμογελάσει κάποιος, χαμογελάει κι εκείνο. Είναι μία εκπληκτική επικοινωνία με τον γονιό και με τους άλλους.»

Και στην λογοτεχνία υπάρχει πολύ ενδιαφέρον για το χαμόγελο και οι λογοτέχνες το επεκτείνουν και σε άλλα πράγματα, αποδίδοντας το και σε φυσικά αντικείμενα. Γιατί αυτό ακριβώς είναι η έννοια του χαμόγελου, δηλαδή η χαρά που εκπέμπεται και μεταδίδεται.

Αναφέρθηκε η κα Σπυροπούλου σε μία εικόνα που ανακαλύφθηκε τα τελευταία χρόνια σε μοναστήρι στην Τουρκία, μία τοιχογραφία όπου η Παναγία είναι χαμογελαστή.

Αλλά εντυπωσιακή είναι και η εικόνα της Παναγίας της Βηθλεεμίτισσας, που βρίσκεται στο σπήλαιο κάτω από το ναό της Γεννήσεως στην Βηθλεέμ, που θεωρείται θαυματουργή και υπάρχει κι εκεί ένα χαμόγελο.

Είναι αδύνατον άλλωστε να ισχυριστεί κανείς ότι ο Χριστός ή η Παναγία δεν χαμογελούσαν Και στη ζωή των αγίων μας βλέπουμε το χαμόγελο, το χιούμορ ακόμη και το γέλιο, και το χαμόγελο τους ήταν πάντα παρήγορο.

«Ένα χαμόγελο σε μια ώρα δύσκολη λέει πολλά, δεν στοιχίζει τίποτα και δίνει τα πάντα. Παρηγορεί τον λυπημένο, ξεκουράζει τον κουρασμένο και σκορπάει γαλήνη στο σπίτι. Διαρκεί μόνο μια στιγμή αλλά η ανάμνηση του μπορεί να είναι αιώνια.

Κι όμως, δεν αγοράζεται, δεν κλέβεται, δεν δανείζεται. Γιατί έχει αξία μόνο όταν προσφέρεται. Και κανείς δεν είναι τόσο φτωχός που να μην μπορεί να προσφέρει ένα χαμόγελο, ούτε τόσο πλούσιος που να μην το χρειάζεται. Κανείς δεν έχει τόσο ανάγκη από ένα χαμόγελο, όσο αυτός που δεν μπορεί να το δώσει στους άλλους.»

Και ολοκληρώνοντας την συνάντηση, η κα Σπυροπούλου σημείωσε πως η χαρά είναι το μόνο δώρο που μπορεί να προσφέρει κάποιος στον άλλον άνθρωπο, χωρίς να το έχει. Και είναι βέβαιο πως αν το προσφέρει, θα το αποκτήσει. Δίνοντας του ένα χαμόγελο φωτεινό, ζεστό, αισιόδοξο, του δίνει χαρά κι απ’ αυτήν χαρά παίρνει πίσω και ο ίδιος.